

LIST SVÄTÉHO OTCA FRANTIŠKA J.E. MONS. RINOVI FISICHELLOVI K JUBILEU 2025

Drahému bratovi
Mons. Rinovi Fisichellovi
predsedovi Pápežskej rady
pre podporu novej evanjelizácie

Jubileum vždy predstavovalo udalosť veľkého duchovného, cirkevného a spoločenského významu v živote Cirkvi. Odkedy Bonifác VIII. v roku 1300 ustanovil prvý Svätý rok - ktorý sa opakoval každých sto rokov a ktorý sa potom podľa biblického vzoru opakoval každých päťdesiat rokov, až sa napokon ustálil na každých dvadsaťpäť rokov -, svätý veriaci Boží ľud prežíval toto slávenie ako osobitný dar milosti, charakterizovaný odpustením hriechov a zvlášť odpustkami, ktoré sú úplným prejavom Božieho milosrdenstva. Veriaci často na konci dlhej púte čerpajú z duchovného pokladu Cirkvi tým, že prechádzajú cez svätú bránu a uctievať si relikvie apoštolov Petra a Pavla uchovávané v rímskych bazilikách. Milióny a milióny pútnikov v priebehu storočí putovali na tieto sväté miesta a vydávali živé svedectvo o svojej viere.

Veľké jubileum roku 2000 uviedlo Cirkev do tretieho tisícročia jej dejín. Svätý Ján Pavol II. po ňom veľmi túžil a želal si ho v nádeji, že všetci kresťania, ktorí, prekonajúc historické rozdelenia, budú môcť spoločne osláviť dvetisíc rokov od narodenia Ježiša Krista, Spasiteľa ľudstva. Teraz sa blíži míľnik prvých dvadsiatich piatich rokov 21. storočia a my sme povolaní uskutočniť prípravu, ktorá umožní kresťanskému ľudu prežiť Svätý rok v celom jeho pastoračnom význame. Významným medzníkom v tomto zmysle bolo mimoriadne Jubileum milosrdenstva, ktoré nám umožnilo znovu objaviť všetku silu a nehu Otcovej milosrdnej lásky, aby sme sa opäť stali jej svedkami.

V posledných dvoch rokoch však nebolo krajiny, ktorou by neotriasla náhla epidémia, vďaka ktorej sme nielen na vlastnej koži zažili drámu smrti v samote, neistotu a dočasnú existenciu, ale ktorá zmenila aj náš spôsob života. Ako kresťania sme spolu so všetkými našimi bratmi a sestrami trpeli tým istým utrpením a obmedzeniami. Naše kostoly boli zatvorené, rovnako ako naše školy, továrne, úrady, obchody a miesta na trávenie voľného času. Všetci sme boli svedkami obmedzenia niektorých slobôd a pandémie okrem bolesti niekedy v našich dušiach vyvolávala pochybnosti, strach, zmätok. Muži a ženy vedy s veľkou naliehavosťou našli prvú liečebnú pomoc, ktorá nám postupne umožňuje vracať sa do každodenného života. Pevne veríme, že epidémiu sa podarí prekonať a svet opäť nadobudne svoj rytmus osobných vzťahov a spoločenského života. To sa nám podarí ľahšie, ak budeme konať s účinnou solidaritou, aby sme nezanedbávali najodkázanejšie skupiny obyvateľstva, ale aby sme sa mohli so všetkými podeliť o výsledky vedy aj o potrebné lieky.

Musíme udržiavať zapálenú pochodeň nádeje, ktorá nám bola daná, a urobiť všetko pre to, aby každý opäť získal silu a istotu pozeráť sa do budúcnosti s otvorenou dušou, dôverujúcim srdcom a prezieravou myslou. Blížiac sa jubileum bude veľmi nápomocné pri znovuvytváraní atmosféry nádeje a dôvery ako znamenia obnoveného znovuzrodenia, ktorého naliehavosť všetci pociťujeme. Preto som si zvolil motto Pútnici nádeje. To všetko však bude možné, ak budeme schopní obnoviť zmysel pre univerzálne bratstvo, ak nebudeme zatvárať oči pred drámou bezuzdnej chudoby, ktorá bráni miliónom mužov, žien, mladých ľudí a detí žiť spôsobom hodným človeka. Mám na mysli najmä mnohých utečencov, ktorí boli nútení opustiť svoju krajinu. Nech zaznie hlas chudobných v tomto čase prípravy na Jubileum, ktoré

podľa biblického príkazu obnovuje každému prístup k plodom zeme: "To, čo zem v čase odpočinku (urodí), nech je na pokrm tebe, tvojmu sluhovi, tvojej služke, tvojmu robotníkovi a prišielcovi, ktorí u teba žijú. Nech to, čo urodí, je na pokrm aj tvojmu dobytku a poľnej zverine!" (Lv 25, 6 - 7).

Preto duchovný rozmer Jubilea, ktorý vyzýva k obráteniu, by sa mal spájať s týmito základnými aspektami spoločenského života, aby tvorili ucelenú jednotu. S vedomím, že všetci sme pútnikmi na zemi, do ktorej nás Pán umiestnil, aby sme ju obrábali a starali sa o ňu (porov. Gn 2, 15), nezabúdajme na tejto ceste kontemplovať krásu stvorenia a starať sa o náš spoločný domov. Dúfam, že aj nadchádzajúci Jubilejný rok budeme sláviť a prežívať s týmto úmyslom. Čoraz viac ľudí, vrátane mnohých mladých i tých veľmi mladých, si totiž uvedomuje, že starostlivosť o stvorenie je základným prejavom viery v Boha a poslušnosti jeho vôle.

Zverujem vám, drahý brat, zodpovednosť za nájdenie vhodných foriem, aby sa Svätý rok mohol pripraviť a sláviť s intenzívnou vierou, živou nádejou a aktívnou láskou. Dikastérium, ktoré podporuje novú evanjelizáciu, nájde spôsob, ako z tejto chvíle milosti urobiť významnú etapu pre pastoračnú partikulárnych cirkví, latinskej i východných, ktoré sú v týchto rokoch povolané zintenzívniť svoju synodálnu angažovanosť. V tejto perspektíve bude putovanie k Jubileu schopné posilniť a vyjadriť spoločnú cestu, na ktorú je Cirkev povolaná, aby bola čoraz viac znamením a nástrojom jednoty v harmónii rozmanitosti. Bude dôležité pomôcť znovu objaviť požiadavky univerzálneho povolania k zodpovednej účasti, v ocenení chariziem a služieb, ktoré Duch Svätý nikdy neprestane udeľovať na budovanie jednej Cirkvi. Štyri konštitúcie Druhého vatikánskeho ekumenického koncilu spolu s magistériom týchto desaťročí budú naďalej orientovať a usmerňovať svätý Boží ľud, aby napredoval v poslaní prinášať všetkým radostné ohlasovanie evanjelia.

Podľa zvyklostí bude Bula o vyhlásení, ktorá bude vydaná vo vhodnom čase, obsahovať potrebné pokyny na slávenie jubilea v roku 2025. V tomto čase priprav sa už teraz teším, že rok, ktorý predchádza jubilejnej udalosti, teda rok 2024, bude venovaný veľkej "symfónii" modlitby. Predovšetkým obnoveniu túžby byť v Pánovej prítomnosti, počúvať ho a klaňať sa mu. Modlitba, okrem toho, aby sme ďakovali Bohu za mnohé dary jeho lásky k nám a chválili jeho dielo vo stvorení, ktoré každého zaväzuje k úcte a ku konkrétnemu a zodpovednému konaniu na jeho ochranu. Modlitba ako hlas "jedného srdca a jednej duše" (porov. Sk 4, 32), ktorý sa premieta do solidarity a zdieľania každodenného chleba. Modlitba, ktorá umožňuje každému mužovi a každej žene na tomto svete obrátiť sa k jedinému Bohu, vyjadriť mu to, čo je skryté v skrytosti srdca. Modlitba ako cesta k svätosti, ktorá vedie človeka k prežívaniu kontemplácie aj uprostred činnosti. Skrátka, intenzívny rok modlitby, v ktorom sa srdcia otvárajú, aby prijali hojnosť milosti, čím sa modlitba "Otče náš", ktorú nás naučil Ježiš, stáva životným programom každého z jeho učeníkov.

Prosím Pannu Máriu, aby sprevádzala Cirkev na ceste prípravy na udalosť milosti Jubilea, a s vďačnosťou voči Vám a Vaším spolupracovníkom srdečne posielam svoje požehnanie.

Rím, Bazilika svätého Jána v Lateráne, 11. február 2022, spomienka Panny Márie Lurdskej.

FRANTIŠEK